

Het bestuur onder voorzitter Aarsen v.l.n.r. de heren; Van Westerop, Mellink, Osieck, Geel, Van Dortmund, Aarsen, Van Nispen, Hes (staand), Moolenaar, Schwartz, Scheepbouwer Jr.

HIGHLIGHTS 75 JAAR VHCP

EEN INTERVIEW MET PAUL VAN NISPEN TOT SEVENAER EN FRANK HES. DE HEREN GEVEN EEN INKIJKJE IN DE GESCHIEDENIS VAN HET VERBOND EN NEMEN ONS MEE NAAR DE JAREN NA DE TWEDE WERELDOORLOG TOEN HET VHCP WERD OPGERICHT. HET SECRETARIAAT VAN HET VHCP WORDT SINDS JAAR EN DAG GEVOERD DOOR HET KANTOOR BRABERS, WAAR ZIJ BEIDEN PARTNER WAREN.

Brabers Corporate Counsel adviseert en behartigt de belangen van ondernemingen en sectororganisaties die actief zijn in gereguleerde markten. Op basis van juridische expertise, kennis van de praktijk van de betrokken cliënt en een sterk netwerk binnen de (politieke) besluitvormingsprocessen, is Brabers in staat om praktisch uitvoerbare en werkbare oplossingen te vinden die ook juridisch en maatschappelijk verantwoord zijn. Brabers positioneert zich op het speelveld van juridische expertise (legal counsel), lobby (public affairs) en strategisch advies (business strategy). Brabers vierde op 1 september 2020 haar 60-jarig jubileum.

Brabers & Douma

Paul van Nispen: 'In februari 1962 ben ik bij Brabers & Douma in dienst getreden. Dat was twee jaar nadat de heren Jan Brabers en Jaap Douma de maatschap Brabers & Douma hadden opgericht. Deze heren hadden zich afgesplitst van het adviesbureau G.J. Teppema waar beiden sinds 1943 als jurist werkzaam waren. De heren vulden elkaar goed aan: Douma was commercieel onderlegd, terwijl Brabers uitstekende juridische kennis in huis had vanwege zijn dubbele studie rechten en notariaat. Het Verbond was al cliënt bij bureau Teppema en verhuisde mee naar Brabers & Douma. Feitelijk is het Verbond dus een van de oudste cliënten van Brabers.

Ik kende de heer Brabers als reünist van mijn dispuut en via via hoorde ik dat men op zoek was naar een jurist. Nadat ik enkele gesprekken met de heren had gevoerd en een test bij de psycholoog met succes had afgerond, kon ik aan de slag en werkte ik de eerste jaren voornamelijk voor Jan Brabers. Op een gegeven moment heb ik het secretariaat van het Verbond overgenomen van de heer Douma. Daarna kwam Frank Hes die deze taak later van mij heeft overgenomen. Medio 1967/1968 werd ik partner bij Brabers. Ik ben uit de maatschap getreden toen ik 62 jaar werd en drie jaar later ben ik echt opgehouden met werken.'

“IN MIJN BEGINTIJD WERKTEN ER VEEL KLEURRIJKE
PERSONEN IN DE CHEMISCHE INDUSTRIE”

Paul van Nispen

Frank Hes

Frank Hes: 'Ik ben in 1975 begonnen bij Brabers en heb in 2007 het secretariaat overgedragen aan Robert Stuyt. Tot vorig jaar heb ik me nog ontfermd over het Platform Biociden, waar het VHCP een van de oprichters van was. De eerste cliënt die bij Brabers op mijn pad kwam, was het VHCP. Het was een hiërarchische tijd. Er was toen een groot bestuur bestaande uit heren in driedelig grijs. De ronkende auto's met chauffeurs stonden tijdens de bestuursvergadering voor de deur te wachten.

De eerste keer, dat ik fysiek met de chemische distributie in aanraking kwam was een bezoek aan het "pakhuis" van Keyser & Mackay in Rhenen. Het VHCP was in die tijd veel groter en bestond uit zo'n tachtig tot honderd leden. Hierbij zaten veel kleine familiebedrijven, die later zijn verkocht of opgegaan in grotere distributiebedrijven.'

Tweede Wereldoorlog

Frank Hes: 'Het Verbond is direct na de Tweede Wereldoorlog begonnen als een belangenorganisatie die de schaarste moest verdelen. Er werden deals gesloten in de Rotterdamse sociëteit en de Amsterdamse sociëteit. Het Verbond was vroeger meer een sociale club. Er waren vriendschappen en goede zakelijke relaties. Tegenwoordig is het allemaal veel zakelijker geworden.'

Paul van Nispen: 'De oorlog speelde een belangrijke rol bij het Verbond, omdat veel producten op de bon waren, zelfs nog na de oorlog. Er was beperkte mogelijkheid om te importeren. Men had importvergunningen nodig en kantoor Brabers heeft

hier veel aandacht aan besteed. Zo moesten betalingen in vreemde valuta worden gedaan waarvoor men toestemming nodig had van de overheid. Deze werden vaak alleen verstrekt als men belangrijke producten vertegenwoordigde. Later ging de zuinigheid verloren en kwam er steeds meer behoefte aan import en export. De handel werd opener en parallelimport was er nog niet, of slechts zeer beperkt. Tegelijkertijd begon de Europese gemeenschap zich te ontwikkelen.'

Kleurrijke heren

Frank Hes: 'In mijn begintijd werkten er veel kleurrijke personen in de chemische distributie. Stuk voor stuk persoonlijkheden. Ik denk dan aan mensen als Stan Cerrutti, die een gelijknamig bedrijf in Etten-Leur had dat later door Caldic is overgenomen. En aan mensen als Jan Molenaar van Shell Nederland Chemie, Ed Aremia van de firma Van Epenhuysen, Joop van Caldenborgh van Caldic en Kees Parlevliet van Natronchemie. En dan mis ik ongetwijfeld nog een aantal kleurrijke personen. In die tijd nam men nogal eens zitting in een commissie van het Verbond om de eigen problemen van het bedrijf op te lossen.'

Het milieuvraagstuk

Frank Hes: 'Een van mijn eerste taken was om de chemische distributie bewust te maken van de impact van hun producten op het milieu. In die tijd werd het milieu nog niet zo serieus genomen; dat was in de ogen van veel handelaren iets voor de "geitenwollensokkentypes". In 1972 kwam het rapport "De grenzen aan de groei" van de Club van Rome uit. In dit rapport werd een verband gelegd tussen economische groei en de

gevolgen hiervan voor het milieu. Op het Ministerie van VROM (milieu) werkten ideologisch gedreven ambtenaren en onze relatie met hen was vaak erg moeizaam. Heel anders dan nu. De situatie veranderde toen Pieter Winsemius aantrad als Minister van VROM; dat is een ommekeer geweest. Ik herinner me ook dat we met de Ministers Ginjaar en Terlouw over de aanpak van de bodemverontreiniging en met Staatssecretaris Van Geel over verpakkingsproblematiek om de tafel zaten.

Deze en andere bewindslieden traden destijds met enige regelmaat ook op als spreker bij de Algemene Ledenvergadering.'

Chemische Dag met autorally

Hes en van Nispen: 'De Algemene Jaarvergadering met aansluitend borrel en diner werd altijd druk bezocht. Er waren in de beginjaren nog geen lunchbijeenkomsten. Wel werd de Chemische Dag georganiseerd. De Chemische Dag was hét evenement van het jaar en werd georganiseerd door de Sportcommissie. Het was een weekend waarin de autorally centraal stond. Deze werd uitgezet door de Sportcommissie onder auspiciën van het Erecomit  dat bestond uit leden, die persoonlijk garant stonden voor de financiën van het evenement. Het versterken van de relatie tussen de chemische handel en chemische industrie stond hierbij centraal. Er waren zo'n 150 tot 200 deelnemers. Het evenement begon op vrijdagavond. De rally deelnemers waren zenuwachtig voor de rally die op zaterdag plaatsvond. Na afloop van de rally was er een gala-avond met prijsuitreiking, waarna men op zondag na het ontbijt weer huiswaarts keerde. Het verhaal ging, dat sommige deelnemers vlak voor de rally een nieuwe auto aanschafte om te laten zien hoe goed de zaken gingen.

Wij vormden samen een rallyteam: Hes zat achter het stuur en Van Nispen las de kaart. Onze vrouwen achterin. We zijn wel eens eerste of tweede geworden. Prachtige prijzen waren er te winnen. En je kon dan met opgeheven hoofd 's maandags op kantoor komen.'

Bloedgroepen

Frank Hes: 'Het verschil met de organisatie vandaag de dag is dat er destijds binnen het Verbond drie bloedgroepen waren: de voorraadhoudende groothandel, de agenten en de verkoopkantoren van de chemische industrie. Dat is nu allemaal anders. De deskundigheid binnen de werkgroepen kwam destijds vooral van de toonaangevende bedrijven. Later sloten de transportbedrijven zich ook aan bij het Verbond. Dit was een logische stap, omdat vrijwel alle leden immers gebruik maakten van hun logistieke diensten.'

Vernieuwingen binnen het Verbond

Frank Hes: 'De grootste verandering die binnen het VHCP in mijn tijd heeft plaatsgevonden is de invoering van de stoffenwetgeving. Het was voorheen volstrekt normaal dat

allerhande chemische stoffen op de markt werden gebracht, zolang men zich maar hield aan de nationale en later de Europese regels inzake indeling, etikettering en verpakking. Met de nieuwe regels werd gekeken of een stof bijvoorbeeld toxisch was of brandbaar. De stoffenwetgeving heeft voor de chemische distributie tot sanering van producten en waarschijnlijk ook bedrijven geleid. Het VHCP is bij de conceptie van deze wetgeving (Reach) aanwezig geweest. We hebben eindeloos met de betrokken ministeries over de wetgeving gebrainstormd en via de FECC in Europa meegepraat. Behapbaarheid en uitvoerbaarheid zijn voor de uitwerking van veiligheid erg belangrijk. Op het terrein van verpakkingen liepen we als VHCP al jaren met de toenmalige Emballagecondities voor de muziek uit. Verder zijn later instrumenten als Responsible Care en Product Stewardship ontwikkeld. Ook kwam er aandacht voor HACCP (levensmiddelenadditieven). Het VHCP is, als gezegd, ook nauw betrokken geweest bij het Platform Biociden.'

De meerwaarde van Brabers

Frank Hes: 'De meerwaarde van Brabers voor het Verbond was en is dat het geen "secretariaten- bureau" is. Binnen Brabers is er veel know how op het gebied van het toepasselijk recht, is men gesprekspartner voor de overheid, beschikt men over een groot netwerk en is er veel deskundigheid en ervaring in huis. En er is toewijding aan de cliënt.'

Paul van Nispen: 'Als kantoor liepen wij vaak voorop en voorzagen we bijvoorbeeld al vrij vroeg dat er wetgeving op een speciaal gebied moest komen.'

Het VHCP staat aan het roer

Frank Hes: 'Terugkijkend op de afgelopen dertig jaar zie ik dat het VHCP veranderd is van een brandweerorganisatie die brandjes blust naar een brandpreventieorganisatie, die zelf aan het roer staat. Men kan niet meer om het VHCP heen en daar mogen we best trots op zijn. Ik zie de toekomst voor de chemie dan ook heel rooskleurig tegemoet. Ook al is er een roep naar alternatieven voor de chemie, de wereld kan niet zonder. Neem bijvoorbeeld grondstoffen voor geneesmiddelen. Hoewel ik qua opleiding een echte alfa ben en scheikunde op school snel heb laten vallen, bleek het later niet moeilijk om voor de chemie te werken door de interessante juridische wetgeving, zowel nationaal als Europees. Ik heb er bovendien erg leuke mensen ontmoet, van wie ik sommigen nog steeds zie.'

Paul van Nispen: 'Het Verbond is altijd bij de tijd gebleven en we hebben altijd vooruitgeblikt. Een vooruitstrevende blik, zowel in de commerciële sfeer als op het gebied van veiligheid en productenwetgeving. Chemie is bijzonder en alle cliënten waren bijzonder. De chemische handel neemt een bijzondere plaats in binnen kantoor Brabers, daar hebben we een zwak voor.'